

Mál nr. 468/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Þjónusta.

Gögn.

25. Málskot dags. 12. desember 2023 ásamt fylgiskjöllum.

26. Bréf V dags. 9. janúar 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 5. júní 2021, orðið fyrir líkamstjóni er hún var í hópferð, ásamt leiðsögumanni í náttúruböð að X. Hópurinn hafi gengið að útsýnispalli og þaðan gegnum skógarstíg og að tröppum niður brekku. Þar sem tröppunum ljúki taki við malarstígur og eftir að M hafi gengið nokkur skref eftir honum hafi hún runnið í lausri mölinni og dottið svo líkamstjón hlaust af. V hafi, með bréfi dags. 12. september 2021, hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X þar sem ekki hafi verið fyllilega sýnt fram á slys M væri að rekja til aðstæðna eða atvika sem X bæri skaðabótaábyrgð á. M mótmælir þeirri afstöðu og telur slysið að rekja til þess að X hafi vanrækt að tryggja að aðstæður á göngustígnum uppfylltu öryggiskröfur og yllu ekki slysaheitu enda um að ræða auglýstan og fjölfarinn ferðamannastað. Aðstæður séu þannig að stigi niður brekkuna að böðunum hætti skyndilega og þá taki við malarstígur, en hvergi sé varað við lausri mól. Vísar M þá til reglugerðar nr. 460/2015 um baðstaði í náttúrunni og telur að X hafi ekki farið eftir ákvæðum hennar s.s. hvað varði viðvaranir til gesta og skyndihjálparbúnað. M hafi ekki getað átt sig á því hvað henni bar að varast á leið sinni í böðin, enda hafi engar viðvaranir verið til staðar. Þá hafi skyndihjálparbúnaður á vettvangi ekki verið fullnægjandi enda hafi leiðsögumaðurinn þurft að biðja samstarfsmann sinn að koma með sjúkrabörur. Hafi M ekki mátt vænta þess að leiðin að böðunum væri jafnerfið og hættuleg og raun bar vitni og hvíli sérstaklega ríkar skyldur á X til að tryggja öryggi þeirra sem sækja staðinn, ekki síst þar sem gera megi ráð fyrir því að fólk hafi mismunandi reynslu af göngu. Það hafi ekki verið gert og sé ljóst að bótaskylda úr ábyrgðartryggingu X sé fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið hafni því að umræddur stígur hafi verið hættulegur eða óöruggur. Áður en ferðin hófst hafi leiðsögumaður farið yfir aðstæður og kynnt myndir af aðstæðum, en einnig megi finna slíka mynd á heimasíðu X. Þar sé gestum bent á að 64 þrep séu niður í gilið að böðunum og að lausamöl geti verið á stígnum. Sé því alfarið hafnað að M hafi ekki vitað hvers var að vænta en sérstaklega hafi verið farið yfir aðstæður með M sem hafi skýrt frá því að hún væri með beinþynningu og ætti erfitt með gang. Óhappið hafi átt sér stað utandyra, við náttúrulegar aðstæður, og hafi M mátt vita að varkárni væri þörf. Það verði ekki talið saknæmt af hálfu X að hafa ekki sérstaklega merkt að mól væri á stígnum en auk þess hefði það varla breytt neinu, enda hafi M ekki getað dulist hverjar aðstæður voru. Er því þá mótmælt að X hafi ekki uppfyllt öryggisreglur, neyðaráætlun og viðbragðsáætlun séu til staðar og hafi starfsfólk X verið þjálfað í viðbrögðum og notkun skyndihjálparbúnaðar. Það að M hafi runnið á malarstíg verði ekki rakið til saknæmrar háttsemi X og væri of langt gengið að meta X það til sakar að leyfa óspilltri náttúru að halda sér.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Það hvílir því á M að sýna fram á að slys hennar sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis X eða starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X verði gert að bera skaðabótaábyrgð vegna. Gögn fyrir nefndinni um atvikið sem slíkt og aðstæður á slysstað eru fremur takmörkuð. Af ljósmyndum sem eru fyrirliggjandi má ráða að ganga þurfi niður brekku til að komast í gilið þar sem umrædd náttúruböð eru staðsett. Í hluta brekkunnar eru tröppur með handriði en þegar þeim lýkur tekur við malarstígur sem gestir þurfa þá að ganga um, í nokkrum halla að því er virðist, til að komast niður að böðunum. M virðist þá hafa runnið og fallið á þessum stíg. Taka verður undir það með V, að M hafi mátt átta sig á aðstæðum umrætt sinn, en slys hennar átti sér stað í byrjun júní þegar birtuskilyrði eru með besta móti. Gegn neitun X og af þeim takmörkuðu gögnum sem liggja fyrir hefur þá ekki verið

sýnt fram á að merkingum eða viðvörunum hafi verið ábótavant. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að aðstæður eða aðbúnaður á leiðinni, en um göngu í náttúrulegum aðstæðum, a.m.k. að hluta til, er að ræða, hafi verið í andstöðu við lög og reglur. Verður því að telja, eins og mál þetta liggur fyrir, að um óhappatilvik hafi verið að ræða og að ekki sé sýnt fram á að skilyrði skaðabótaskyldu séu fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 13. febrúar 2024.
rafræn undirritun

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir